EVROPSKI PARLAMENT 2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0018/2013

28.1.2013

POROČILO

s priporočili Komisiji o statutu evropske vzajemne družbe
(2012/2039(INI))

Odbor za pravne zadeve

Poročevalec: Luigi Berlinguer

(Pobuda – člen 42 Poslovnika)

Pripravljavka mnenja (*):
Regina Bastos, Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve

(*) Postopek s pridruženim odborom – člen 50 Poslovnika

PR_INI_art42

VSEBINA

Stran

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA 3

PRILOGA K PREDLOGU RESOLUCIJE: PODROBNA PRIPOROČILA O VSEBINI ZAHTEVANEGA PREDLOGA 10

MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE (*) 13

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU 20

(*) Postopek s pridruženim odborom – člen 50 Poslovnika

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

s priporočili Komisiji o statutu evropske vzajemne družbe
(2012/2039(INI))

Evropski parlament,

– ob upoštevanju člena 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije,

– ob upoštevanju predloga Komisije za uredbo Sveta o statutu evropske vzajemne družbe (COM(1991)0273) in spremenjenega predloga (COM(1993)0252),

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. septembra 2005 o rezultatih preverjanja zakonodajnih predlogov, ki čakajo na obravnavo zakonodajalca (COM(2005)0462),

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. aprila 2011 z naslovom „Akt za enotni trg – Dvanajst pobud za okrepitev rasti in zaupanja – Skupaj za novo rast“ (COM(2011)0206),

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 25. oktobra 2011 z naslovom „Pobuda za socialno podjetništvo – Ustvarjanje ekosistema za spodbujanje socialnih podjetij kot ključnih akterjev socialnega podjetništva in socialnih inovacij“ (COM(2011)0682),

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. maja 2006 o izidu pregleda zakonodajnih predlogov, ki čakajo na obravnavo zakonodajalca[1],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. julija 2006 o nedavnem razvoju dogodkov in nadaljnjih možnostih na področju prava družb[2],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. februarja 2009 o socialni ekonomiji[3],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. novembra 2010 o vidikih civilnega, gospodarskega, družinskega in mednarodnega zasebnega prava v Akcijskem načrtu za uresničevanje Stockholmskega programa[4],

– ob upoštevanju svoje izjave z dne 10. marca 2011 o pripravi evropskega statuta za vzajemne družbe, združenja in fundacije[5],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. junija 2012 o prihodnosti evropskega prava družb[6],

– ob upoštevanju ocene evropske dodane vrednosti o statutu evropske vzajemne družbe, ki jo je oddelek za evropsko dodano vrednost predložil Odboru za pravne zadeve 21. januarja 2013,

---

[1] UL C 297E, 7.12.2006, str. 140.
[2] UL C 303E, 13.12.2006, str. 114.
[3] UL C 76E, 25.3.2010, str. 16.
[4] UL C 99E, 3.4.2012, str. 19.
[5] UL C 199E, 7.7.2012, str. 187.
[6] Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0259.

– ob upoštevanju členov 42 in 48 Poslovnika,

– ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve in mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A7-0018/2013),

A. ker je Komisija marca 2006 umaknila svoj osnutek predloga za uredbo o statutu evropske vzajemne družbe;

B. ker je bila leta 2003 sprejeta uredba o statutu evropske zadruge[1] in ker je Komisija 8. februarja 2012 predstavila predlog uredbe Sveta o statutu evropske fundacije;

C. ker so v študiji, ki jo je leta 2011 naročil Odbor Evropskega parlamenta za zaposlovanje in socialne zadeve, jasno predstavljene socialne, politične in gospodarske posledice ukrepov Unije na področju vzajemnih družb;

D. ker je Parlament v zadnjih letih sprejel več resolucij, s katerimi je pozval k sprejetju uredbe o statutu evropske vzajemne družbe; ker je obžalovanja vredno, da Komisija po tem, ko je leta 2006 umaknila predlog o evropskem statutu za vzajemne družbe, ni pripravila novega predloga, ki bi vzajemnim družbam zagotovil ustrezen pravni instrument za njihove čezmejne dejavnosti;

E. ker se je Komisija zavzela, da bo pregledala nekaj predhodnih predlogov o statutu evropske vzajemne družbe in ponovno preučila potrebo po zakonodajnem ukrepu za celovito oceno učinka; ker Parlament pozdravlja študijo o trenutnem položaju in obetih za vzajemne družbe v EU, ki jo je v zvezi s tem naročila Evropska komisija in ki obravnava težave vzajemnih družb, ki so posledica neobstoja pravnih okvirov v nekaterih državah članicah, ter težave pri ustanavljanju novih vzajemnih družb zaradi kapitalskih zahtev in pomanjkljivih rešitev za povezovanje v skupine; ker bi morala Komisija predlagati ustrezne rešitve za te težave – vključno s statutom – da bi se tako omogočilo boljše priznavanje prispevka vzajemnih družb k socialnemu gospodarstvu;

F. ker je hvalevredno, da je Komisija priznala potrebo po statutu ter se obvezala, da bo pripravila kakovostnejšo zakonodajo za organizacije socialnega gospodarstva, vključno z vzajemnimi družbami, hkrati pa poudarja, da bi morale biti vzajemne družbe sposobne čezmejnega delovanja, kar bi prispevalo k evropskim prizadevanjem za okrepitev rasti in zaupanja v Evropskem gospodarskem prostoru[2];

G. ker gre zato upati, da bo evropski statut velikopotezen in inovativen, tako da bo omogočil zaščito zaposlenih in njihovih družin, ki se odločajo za mobilnost med državami Unije;

H. ker so vzajemne družbe prostovoljne skupine fizičnih ali pravnih oseb, njihov namen pa je zadovoljitev potreb članov in ne toliko donosnost naložb; ker delujejo po načelu prostovoljnega in odprtega članstva ter solidarnosti med člani, upravljajo pa se na podlagi demokratičnih načel (kot je načelo en član, en glas za vzajemne družbe posameznikov) ter tako prispevajo k odgovornemu in trajnostnemu upravljanju;

[1] Uredba Sveta (ES) št. 1435/2003 z dne 22. julija 2003 o statutu Evropske zadruge (SCE), UL L 207, 18.8.2003, str. 1.
[2] Sporočilo Komisije z dne 13. aprila 2011 z naslovom „Akt za enotni trg – Dvanajst pobud za okrepitev rasti in zaupanja „Skupaj v novo rast“ (COM(2011)0206),

I. ker je okvir, v katerem vzajemne družbe v Evropi obstajajo, zaradi njihove raznolikosti zelo raznolik v smislu storitev, ki jih zagotavljajo, njihove velikosti, poslanstva ali geografskega vpliva;

J. ker v Evropi obstajata dve glavni vrsti vzajemnih družb, in sicer „družbe za vzajemno pomoč“ (ali „družbe za zdravstveno oskrbo“) in „vzajemne zavarovalne družbe“; ker „družbe za vzajemno pomoč“ zagotavljajo kritje stroškov dodatnega ali dopolnilnega socialnega skrbstva ali socialnega skrbstva, vključenega v obvezni sistem socialnega varstva; ker „vzajemne zavarovalne družbe“ lahko krijejo vse vrste premoženjskih in življenjskih tveganj in ker lahko v nekaterih državah celo zagotavljajo storitve na drugih področjih, kot so nepremičnine ali krediti;

K. ker vzajemne družbe kljub svoji raznolikosti organizirajo storitve in usluge v korist svojih članov na podlagi solidarnosti in skupnega financiranja; ker se organizirajo demokratično in uporabljajo presežke iz svojih dejavnosti v korist svojih članov;

L. ker bi morala Unija, da bi zagotovila enake konkurenčne pogoje in prispevala k svojemu gospodarskemu razvoju, vzajemnim družbam, tj. eni od organizacijskih oblik, ki jo priznava večina držav članic, zagotoviti ustrezne pravne instrumente, ki lahko poenostavijo razvoj njihovih čezmejnih dejavnosti in jim omogočijo, da izkoristijo ugodnosti notranjega trga;

M. ker imajo vzajemne družbe pomembno vlogo v gospodarstvu Unije, saj zagotavljajo zdravstveno varstvo, socialne storitve in zavarovalne storitve po dostopnih cenah za več kot 160 milijonov evropskih državljanov; ker predstavljajo več kot 180 milijard EUR v obliki zavarovalnih premij in zaposlujejo več kot 350 000 ljudi;

N. ker vzajemne družbe poenostavljajo dostop do oskrbe in socialno vključevanje ter so v celoti vključene v zagotavljanje storitev splošnega pomena v Uniji;

O. ker je leta 2010 približno 12,3 milijona evropskih državljanov delalo v drugi državi članici, kar je 2,5 % aktivnega prebivalstva Unije;

P. ker v nekaterih državah članicah skladi obveznega zdravstvenega zavarovanja ne smejo delovati kot družbe zasebnega sektorja;

Q. ker vzajemne družbe predstavljajo 25 % zavarovalnega trga in 70 % vseh podjetij v tem sektorju; ker vzajemne družbe ne morejo več biti spregledane na enotnem trgu[1] in bi jim bilo treba zagotoviti evropski statut, da bodo enakopravne z drugimi oblikami podjetij v Uniji; ker je raznolikost podjetniških oblik bogastvo, ki ga je treba v celoti priznati in spodbujati;

R. ker imajo ali bi morale imeti vzajemne družbe pomembno vlogo v gospodarstvu držav članic, saj prispevajo k strateškim ciljem Unije, kar potrjujejo demografski trendi, in sicer k zagotavljanju vključujoče rasti z dostopom do temeljnih virov, socialnih pravic in storitev za vse, pa tudi z dostopom do kakovostnega zdravstvenega varstva in dolgotrajne oskrbe za vse, ki temeljijo na solidarnosti, finančni dostopnosti, nediskriminaciji in

[1] Glej zgoraj omenjeni COM(2011)0206.

vključevanju ter jamstvu, da potreba po dodatni oskrbi za starejše slednjih ne bo pripeljala v revščino in finančno odvisnost;

S. ker so vzajemne družbe zlasti dejavne na področju zdravja, dolgotrajne oskrbe, pokojnin in socialnih storitev, ki vključujejo potrebe starajočega se prebivalstva; ker je sodelovanje vzajemnih družb kot glavnih zainteresiranih strani bistveno za zagotavljanje dolgoročne prihodnosti socialnega varstva, saj je staranje prebivalstva trenutno glavni izziv v Evropi, ki zlasti postavlja na preizkušnjo uravnoteženost državnih proračunov in ustvarja pritisk na javno porabo in socialno varnost; in ker vzajemne družbe kljub temu, da imajo pomembno vlogo pri oblikovanju predlogov za družbeno odgovorne sisteme pokojninskega zavarovanja v zasebnem sektorju, ne morejo nadomestiti močnega prvega stebra pokojninskega sistema;

T. ker bi moral zasebni sektor prispevati k iskanju rešitev za izzive reforme sistemov socialnega varstva Unije in socialnega gospodarstva; ker imajo prav vzajemne družbe kot zainteresirana stran samoumevno vlogo pri uresničevanju tega cilja;

U. ker vzajemne družbe s svojimi temeljnimi vrednotami solidarnosti in demokratičnega upravljanja ter odsotnostjo delničarjev delujejo v korist svojih članov in zato že po svoji naravi na družbeno odgovoren način;

V. ker se vrednote vzajemnih družb ujemajo s temeljnim načelom evropskega socialnega modela; ker so vzajemne družbe, poleg tega, da temeljijo na vrednotah solidarnosti, pomembni akterji socialnega tržnega gospodarstva Unije, zato bi jih bilo treba bolj priznavati, tudi z oblikovanjem evropskega statuta;

W. ker lahko povečanje stroškov za zdravstveno oskrbo in pokojnine pomembno vpliva na trajnost in vzdržnost obstoječih sistemov socialnega varstva; ker vzajemne družbe spodbujajo ključne vrednote socialne države, kot so solidarnost, nediskriminacija, enak dostop in visokokakovostne socialne storitve v zasebnem sektorju; ker zmožnosti vzajemnih družb, da prispevajo k evropskemu socialnemu tržnemu gospodarstvu, ne bi smeli krepiti na račun ukrepov držav članic na področju socialnega varstva; ker kljub temu prostovoljno socialno varstvo ne sme nadomestiti obveznega socialnega varstva; ker je treba spoštovati raznolikost sistemov socialnega varstva, ki so včasih v izključni pristojnosti države oziroma vzajemnih družb, včasih pa je ta pristojnost porazdeljena med oba akterja; ker je evropski statut za vzajemne družbe temeljnega pomena, vendar ga ne bi smeli uporabljati za odpravljanje pomanjkljivosti držav članic na področju socialnega varstva;

X. ker obstaja upanje, da bo to poenostavilo možnost vključitve v vzajemno družbo za vse zaposlene, še zlasti tiste v malih podjetjih, in jih bo spodbudilo k takšnemu vključevanju;

Y. ker obstaja upanje, da se bo vključevanje zaposlenih v sistem vzajemnih družb spodbujalo z oprostitvijo socialnih prispevkov ali davčnih bremen;

Z. ker bi lahko vzajemne družbe glede na izzive, s katerimi se soočajo vlade na področju socialne zaščite, pomagale zagotoviti dostopno mrežo socialne varnosti za ogrožene skupine; ker vzajemne družbe nudijo dodatne in cenovno dostopne priložnosti za državljane Unije;

Aa. ker je v nekaterih vzajemnih družbah zelo poudarjen prostovoljni vidik in ker je treba duh prostovoljstva ohraniti in spodbujati;

Ab. ker v nekaterih državah članicah vzajemne družbe poleg zavarovalnih storitev svojim članom zagotavljajo posojila brez obresti ali z nizkimi obrestmi;

Ac. ker bo dodana vrednost vzajemnih družb v primerjavi z njihovimi tržno usmerjenimi konkurenti na ravni Unije še večja ob upoštevanju njihove gospodarske teže in pozitivnega učinka enakih konkurenčnih pogojev, ki bodo veljali za celotno Unijo;

Ad. ker imajo socialno gospodarstvo in zlasti vzajemne družbe bistveno vlogo v gospodarstvu Unije, saj združujejo donosnost in solidarnost, omogočajo ustvarjanje kakovostnih in lokalnih delovnih mest, krepijo socialno, ekonomsko in regionalno kohezijo, proizvajajo socialni kapital, spodbujajo dejavno državljanstvo, na solidarnosti temelječe socialno varstvo in obliko ekonomije z demokratičnimi načeli, pri kateri so na prvem mestu ljudje, poleg tega pa podpirajo trajnostni razvoj ter socialne, okoljske in tehnološke inovacije;

Ae. ker morajo vzajemne družbe pri teh izzivih odigrati svojo vlogo, skupaj z zasebnim sektorjem, za to pa morajo imeti možnost delovati znotraj Unije pod enakimi konkurenčnimi pogoji kot druge oblike družb; ker sedanji evropski statuti, kot je statut evropske zadruge ali statut evropske družbe, niso primerni za vzajemne družbe zaradi različnosti njihovih poslovnih modelov;

Af. ker je v zakonodaji Unije žal vrzel, saj Pogodbi ne omenjata izrecno vzajemnih družb, pa tudi noben sekundarni zakonodajni akt ne vključuje teh poslovnih modelov, saj se sekundarna zakonodaja sklicuje le na javna in zasebna podjetja, to pa ogroža status vzajemnih družb, njihov razvoj in ustanavljanje čezmejnih skupin;

Ag. ker je evropski statut vzajemnih družb temeljnega pomena za boljšo vključitev teh družb na enotni trg, večje priznavanje njihovih posebnosti in zagotovitev možnosti, da bi v večji meri pripomogle k doseganju ciljev strategije Evropa 2020, ki se osredotočajo na rast in delovna mesta; ker bi se z evropskim statutom poenostavila tudi mobilnost evropskih državljanov, saj bi tako vzajemnim družbam omogočili zagotavljanje storitev v več državah članicah ter s tem bolj nepretrgano in dosledno delovanje na enotnem trgu;

Ah. ker bi z evropskim statutom za vzajemne družbe pridobili orodje za spodbujanje vzajemnega modela v celotni razširjeni Uniji, zlasti v novih državah članicah, v katerih ta model v nekatere zakonske sisteme ni vključen; ker bi evropska uredba, ki bi se samodejno uporabljala v celotni Evropski uniji, pomenila dvojno prednost, saj bi te države pridobile referenčni evropski statut, hkrati pa bi se tako okrepila tudi status in javna podoba tovrstnih podjetij;

Ai. ker bi lahko vzajemne družbe s statutom dobile priložnost za ustvarjanje ekonomije obsega, s čimer bi v prihodnje ohranile konkurenčnost, hkrati pa bi se okrepilo priznavanje vrednosti takih družb pri oblikovanju evropskih politik;

Aj. ker so vzajemne družbe trdne in stalne organizacije, ki so v vseh gospodarstvih dobro prestale finančno krizo in prispevale k odpornejšemu, bolj raznolikemu trgu, zlasti v sektorju zavarovalništva in socialnega varstva; ker so vzajemne družbe zlasti dejavne na

področju staranja prebivalstva in socialnih potreb; ker vključitev vzajemnih družb v pokojninski sektor nudi dodatne priložnosti državljanom Unije in ker morajo te družbe igrati osrednjo vlogo pri ohranjanju evropskega socialnega modela;

Ak. ker pri vzajemnih družbah ni delnic, temveč je njihovo lastništvo skupno, presežki pa se znova vložijo, namesto da bi jih razdelili članom; ker jim je to omogočilo večjo odpornost na krizo v primerjavi z drugimi subjekti zasebnega sektorja;

Al. ker bi bil evropski statut prostovoljno orodje, ki bi dopolnjevalo obstoječe nacionalne zakonske določbe, ki se uporabljajo za vzajemne družbe, in torej ne bi vplival na že obstoječe statute, ampak bi bil nekakšen „28. sistem“, s katerim bi poenostavili čezmejne dejavnosti vzajemnih družb;

Am. ker bi morala Komisija upoštevati posebnosti vzajemnih družb, da bi tako zagotovila enake konkurenčne pogoje, s tem pa bi se preprečila dodatna diskriminacija ter zagotovila sorazmernost vsake nove zakonodaje in pošten, konkurenčen in trajnosten trg;

An. ker so zahteve po diverzifikaciji zavarovalniškega sektorja vse glasnejše in je zato vloga vzajemnih družb v primerjavi z njihovimi konkurenti v obliki delniških družb še pomembnejša, če naj bi ta sektor v celoti postal konkurenčnejši, manj tvegan in bolj odporen na spreminjajoče se finančne in gospodarske razmere;

Ao. ker se vzajemne družbe soočajo z intenzivno in vse večjo konkurenco, še posebej v zavarovalniškem sektorju, in ker se nekatere od njih nagibajo k demutualizaciji – preoblikovanju iz vzajemne v delniško družbo – in financializaciji;

Ap. ker je najmanj v šestih državah članicah Unije in Evropskega gospodarskega prostora po zakonu nemogoče ustanoviti organizacijo, ki deluje po načelu vzajemnosti; ker zato na trgu prihaja do izkrivljanj; ker bi lahko z evropskim statutom to odpravili, kar bi v teh državah članicah spodbudilo ustanavljanje vzajemnih družb;

Aq. ker vzajemne družbe nimajo na razpolago pravnih instrumentov, ki bi jim omogočili razvoj in čezmejne dejavnosti na notranjem trgu; ker so vzajemne družbe v primerjavi z drugimi oblikami družb, za katere so na voljo evropski statuti, še vedno v slabšem položaju; ker so vzajemne družbe brez evropskega statuta pri čezmejnih dejavnostih pogosto prisiljene v uporabo neprimernih pravnih instrumentov in se morajo zato odpovedati vzajemnosti;

Ar. ker se nacionalna zakonodaja o vzajemnih družbah med državami Unije znatno razlikuje in ker bi bilo z evropskim statutom mogoče ustanavljanje nadnacionalnih vzajemnih družb, kar bi krepilo model evropskega socialnega varstva;

As. ker bi morale vzajemne družbe same širiti idejo vzajemnosti kot svojo temeljno vrednoto in prepričati prihodnje člane, da je to stroškovno učinkovita in trajnostna alternativa ponudnikom komercialnih storitev;

At. ker je treba vzajemnim družbam preprečiti, da bi za ohranjanje konkurenčnosti sprejemale ukrepe, s katerimi bi postale podobne svojim komercialnim konkurentom, na primer uvedle izbiro na podlagi tveganja ali strožja merila za članstvo ali celo izdale delnice, da

bi zvišale svoj minimalni kapital;

Au. ker bi bile lahko vzajemne družbe, zlasti tiste srednje velike, prisiljene postati del večjih organizacij, celo delniških družb (demutualizacija), kar bi povečalo razdaljo med zadevno organizacijo in zavarovalci;

Av. ker je zaradi neobstoja statuta čezmejno sodelovanje in združevanje vzajemnih družb še vedno nemogoče;

1. upoštevajoč ugotovitve nedavne študije o položaju vzajemnih družb v Uniji in glede na to, da je Parlament večkrat izrazil svojo naklonjenost statutu za evropsko vzajemno družbo, poziva Komisijo, naj na podlagi člena 352 ali člena 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije in ob upoštevanju podrobnih priporočil iz te priloge nemudoma predloži enega ali več predlogov, ki bodo vzajemnim družbam omogočali delovanje na evropski in čezmejni ravni;

2. potrjuje, da ta priporočila spoštujejo temeljne pravice in načelo subsidiarnosti;

3. je mnenja, da je treba finančne posledice zahtevanega predloga kriti z ustrezno dodelitvijo proračunskih sredstev;

4. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo in priložena podrobna priporočila posreduje Svetu in Komisiji.

PRILOGA K PREDLOGU RESOLUCIJE:
PODROBNA PRIPOROČILA O VSEBINI ZAHTEVANEGA PREDLOGA

Priporočila o statutu evropske vzajemne družbe

Priporočilo št. 1 (o ciljih statuta evropske vzajemne družbe)

Evropski parlament meni, da bi morala biti raznolikost družb jasno določena v Pogodbi o delovanju Evropske unije in predlaga, da se vzajemne družbe vključi v njen člen 54.

Evropski parlament meni, da je za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev za vzajemne družbe potrebna kombinacija strategij in ukrepov, vključno z evropskim statutom, da jim bodo na voljo enake možnosti za pridobitev dodatne evropske razsežnosti pri njihovi organizaciji in dejavnostih ter ustrezni pravni instrumenti, ki bodo poenostavili njihove čezmejne in nadnacionalne dejavnosti. Tako bi lahko vzajemne družbe delovale kjer koli v Uniji v skladu s svojim posebnim načinom upravljanja.

Evropski parlament meni, da bo statut evropske vzajemne družbe vzpostavil prostovoljni sistem v obliki neobveznega instrumenta, ki bo vzajemnim družbam omogočal poslovanje v več državah članicah in vstop celo v tiste države, kjer trenutno ne obstajajo, zato zahteva, da se evropska vzajemna družba obravnava kot evropska pravna oblika s posebnim značajem Unije.

Evropski parlament hkrati opozarja, da nobena zakonodajna pobuda ne bo spreminjala veljavnih zakonodaj posameznih držav članic in da se ne sme razumeti kot približevanje zakonodaje posameznih držav članic, ki velja za vzajemne družbe.

Evropski parlament potrjuje, da bodo temeljni cilji uredbe o statutu evropske vzajemne družbe naslednji:
– odpraviti vse ovire za čezmejno sodelovanje med vzajemnimi družbami ob upoštevanju njihovih posebnih značilnosti, ki so globoko zakoreninjene v njihovih nacionalnih pravnih sistemih, in jim omogočiti prosto delovanje na evropskem enotnem trgu, da bi se tako okrepila načela samega enotnega trga;
– omogočiti, da evropsko vzajemno družbo ustanovijo fizične osebe s stalnim bivališčem v različnih državah članicah ali pravne osebe, ustanovljene po zakonih različnih držav članic;
– omogočiti, da se evropska vzajemna družba ustanovi s čezmejno združitvijo dveh ali več obstoječih vzajemnih družb glede na dejstvo, da se direktiva o čezmejnih združitvah za vzajemne družbe ne uporablja[1];
– omogočiti ustanovitev evropske vzajemne družbe s preureditvijo ali preoblikovanjem nacionalne vzajemne družbe v novo obliko, ne da bi bila ta najprej predmet likvidacije, kadar ima zadevna družba svoj registrirani sedež in glavno upravo v isti državi članici;
– omogočiti ustanovitev skupine evropskih vzajemnih družb in vzajemnim družbam omogočiti, da izkoristijo prednosti evropske skupine vzajemnih družb, zlasti v okviru direktive o solventnosti II[2], za tiste vzajemne družbe, ki zagotavljajo zavarovanje.

[1] Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/56/ES z dne 26. oktobra 2005 o čezmejnih združitvah kapitalskih družb iz različnih držav članic (UL L 310, 25.11.2005, str. 1).
[2] Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in

Priporočilo št. 2 (o elementih statuta evropske vzajemne družbe)

Evropski parlament poziva Komisijo, naj upošteva dejstvo, da bi morala taka izbirna uredba, ki bi bila na voljo v zakonodaji držav članic, vključevati značilnosti in načela upravljanja vzajemnih družb.

Evropski parlament opozarja, da mora predlog statuta evropske vzajemne družbe upoštevati posebna pravila delovanja vzajemnih družb, ki se razlikujejo od pravil drugih gospodarskih subjektov:
– vzajemne družbe nudijo široko vrsto zavarovalnih, posojilnih in drugih storitev v korist svojih članov na podlagi solidarnosti in skupnega financiranja;
– člani v zameno plačujejo prispevek ali protivrednost, katerih znesek je lahko spremenljiv;
– člani ne morejo uveljavljati individualnih pravic do sredstev vzajemne družbe.

Evropski parlament meni, da bo moral statut določati točne in jasne pogoje za uvedbo prave in učinkovite nove kategorije evropskih vzajemnih družb ter da je treba v zvezi s tem nujno upoštevati prejšnje vzorčne statute evropskih subjektov, kjer velika prožnost, ki je bila omogočena državam članicam, in pomanjkanje dodane vrednosti nista ustvarila pogojev za uspešno uporabo takšnega evropskega orodja.

Evropski parlament poziva Komisijo, naj v predlog uredbe na podlagi člena 352 Pogodbe o delovanju Evropske unije vključi glavne značilnosti vzajemnih družb kot družb, ki temeljijo na posameznikih, in sicer načelo nediskriminacije z vidika izbire tveganj in demokratično usmeritev članov, da se v duhu vzajemnosti izboljšajo socialne razmere lokalnih skupnosti in širše družbe.

Evropski parlament poudarja pomen načela solidarnosti v vzajemnih družbah, v katerih so stranke hkrati tudi člani in imajo torej iste interese, opozarja na načelo skupnega lastništva kapitala in na njegovo nedeljivost ter poudarja pomen načela nepristranskega razdeljevanja v primeru likvidacije, kar pomeni, da bi bilo treba sredstva razdeliti drugim vzajemnim družbam ali subjektu, katerega namen je podpirati in spodbujati vzajemne družbe.

Priporočilo št. 3 (o področju uporabe in veljavnosti statuta evropske vzajemne družbe)

Evropski parlament poudarja naslednje vidike v zvezi s področjem uporabe in veljavnostjo prihodnje uredbe o evropskem statutu:
– ne bi smela vplivati na sisteme obveznega in/ali zakonsko določenega socialnega zavarovanja, ki jih v nekaterih državah upravljajo vzajemne družbe, in tudi ne na svobodno odločanje držav članic o tem, ali in pod kakšnimi pogoji zaupati upravljanje takšnih sistemov vzajemnim družbam;
– glede na to, da bi imela evropska vzajemna družba poseben značaj Unije, ureditev upravljanja, ki bi bila sprejeta s statutom, ne bi smela posegati v zakonodajo držav članic in ne bi smela vnaprej posegati v druga besedila Unije o pravu družb;
– uredba ne bi smela veljati za druga področja prava, kot so predpisi o vključevanju

---

opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

zaposlenih v proces odločanja, delovno pravo, davčno pravo, konkurenčno pravo, pravo intelektualne ali industrijske lastnine ali pravila o plačilni nesposobnosti in odlogu plačil;
– ker se med državami članicami razlikujejo okviri, v katerih poslujejo vzajemne družbe, bi morala uredba zagotavljati, da lahko evropske vzajemne družbe prosto določijo področje svoje dejavnosti in zagotavljajo široko paleto storitev, vključno s socialnim in zdravstvenim zavarovanjem ter dajanjem posojil svojim članom.

Priporočilo št. 4 (o upravljanju evropskih vzajemnih družb)

– Evropska vzajemna družba bi morala biti upravljana demokratično in financirana kolektivno v korist svojih članov. V statutu bi moralo biti določeno, da so člani kolektivni lastniki vzajemne organizacije.

– Statuti evropske vzajemne družbe bi morali določati pravila vodenja in upravljanja, ki predvidevajo naslednje: skupščino (ki je lahko zasedanje vseh članov ali zasedanje delegatov članov), nadzorni organ in poslovodni ali upravni organ, odvisno od oblike, sprejete v statutih.

– Vsak član (fizična ali pravna oseba) ali predstavnik v skupščini bi moral načeloma imeti enakopraven glas.
– Člana ali člane poslovodnega organa bi moral imenovati in odpoklicati nadzorni organ. Vendar pa država članica lahko zahteva ali dovoli, da statuti določajo možnost, da člana ali člane poslovodnega organa imenuje skupščina.
– Nobena oseba ne bi smela biti hkrati član poslovodnega in nadzornega organa.
– Pozorno bi bilo treba spremljati vpliv direktive Solventnost II na upravljanje vzajemnih organizacij.

7.12.2012

MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE (*)

za Odbor za pravne zadeve

o statutu za evropsko vzajemno družbo
(2012/2039(INI))

Pripravljavka mnenja(*): Regina Bastos

(Pobuda – člen 42 Poslovnika)

(*) Pridruženi odbor – člen 50 Poslovnika

POBUDE

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve poziva Odbor za pravne zadeve kot pristojni odbor:

– naj v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poudarja, da vrednote vzajemnih družb ustrezajo temeljnim načelom evropskega socialnega modela; poudarja, da so vzajemne družbe pomembni akterji socialnega tržnega gospodarstva Evropske unije, saj temeljijo na vrednotah solidarnosti, zato bi jih bilo treba bolj priznavati, tudi z oblikovanjem evropskega statuta;

2. ugotavlja, da so vzajemne družbe prostovoljne skupine (fizičnih in pravnih) oseb, katerih namen je zadovoljitev potreb članov in ne toliko donosnost naložb, ter da delujejo po načelu prostovoljnega in odprtega članstva ter solidarnosti med člani in se upravljajo na podlagi demokratičnih načel (kot je načelo en član, en glas za vzajemne družbe posameznikov) in prispevajo k odgovornemu in trajnostnemu upravljanju;

3. poudarja, da v Evropi obstajata dve vrsti vzajemnih družb, in sicer „družbe za vzajemno pomoč“ (ali „družbe za zdravstveno oskrbo“) in „vzajemne zavarovalne družbe“; „družbe za vzajemno pomoč“ zagotavljajo kritje stroškov dodatnega ali dopolnilnega socialnega skrbstva ali socialnega skrbstva, vključenega v obvezni sistem socialnega varstva; „vzajemne zavarovalne družbe“ lahko krijejo vse vrste premoženjskih in življenjskih tveganj; v nekaterih državah članicah lahko vzajemne družbe zagotavljajo celo storitve na drugih področjih, kot so stanovanjska problematika ali krediti;

4. poudarja, da imajo vzajemne družbe pomembno vlogo v gospodarstvu Unije s tem, da

več kot 160 milijonom evropskih državljanov nudijo zdravstveno oskrbo in socialne storitve, predstavljajo vrednost več kot 180 milijard evrov v zavarovalnih premijah in zaposlujejo več kot 350.000 ljudi v Uniji; poudarja, da vzajemne družbe poenostavljajo dostop do oskrbe in socialno vključevanje ter pripomorejo k celostnemu zagotavljanju storitev splošnega pomena v Evropski uniji;

5. opozarja na dejstvo, da je leta 2010 12,3 milijona evropskih državljanov delalo v drugi državi članici, kar pomeni 2,5 % aktivnega prebivalstva Unije;

6. poudarja, da vzajemne družbe predstavljajo 25 % zavarovalniškega trga in 70 % skupnega števila podjetij tega sektorja, zato jih enotni trg ne more več spregledati[1]; zagotoviti jim je treba evropski statut, da bodo enakopravne z drugimi oblikami podjetij v Uniji; opozarja, da je raznolikost podjetniških oblik bogastvo, ki ga je treba v celoti priznati in spodbujati;

7. opozarja na dejstvo, da so vzajemne družbe zlasti dejavne na področju zdravja, dolgotrajne oskrbe, pokojnin in socialnih storitev, ki vključujejo starajoče se prebivalstvo, ter da je sodelovanje takih družb kot glavnih akterjev bistveno za zagotovitev dolgoročne prihodnosti socialnega varstva, saj je staranje prebivalstva glavni izziv v Evropi, ki zlasti postavlja na preizkušnjo proračunsko ravnovesje in ustvarja pritisk na javno porabo za socialno varnost; poudarja, da lahko imajo vzajemne družbe pomembno vlogo pri izoblikovanju predlogov za družbeno odgovorne sisteme pokojninskega zavarovanja v zasebnem sektorju, čeprav ne morejo nadomestiti močnega prvega stebra pokojninskega sistema;

8. poudarja, da vzajemne družbe ponujajo dodatne in cenovno dostopne priložnosti za državljane EU;

9. poudarja, da je v nekaterih vzajemnih družbah zelo poudarjen prostovoljni vidik in da je treba to prostovoljstvo ohraniti in spodbujati;

10. poudarja, da lahko povečanje stroškov za zdravstveno oskrbo in pokojnine pomembno vpliva na trajnost in vzdržnost obstoječih sistemov socialnega varstva; poudarja, da vzajemne družbe spodbujajo ključne vrednote socialne države, kot so solidarnost, nediskriminacija, enak dostop in visokokakovostne socialne storitve v zasebnem sektorju; meni, da zmožnosti vzajemnih družb, da prispevajo k evropskemu socialnemu tržnemu gospodarstvu, ne bi smeli krepiti na račun ukrepov držav članic na področju socialnega varstva; kljub temu poudarja, da prostovoljno socialno varstvo ne sme nadomestiti obveznega socialnega varstva; opozarja, da je treba upoštevati raznolikost sistemov socialnega varstva, ki so včasih v izključni pristojnosti države oziroma vzajemnih družb, včasih pa je ta pristojnost porazdeljena med oba akterja; meni, da je evropski statut za vzajemne družbe temeljnega pomena, vendar ga ne bi smeli uporabljati za odpravljanje pomanjkljivosti držav članic na področju socialnega varstva;

11. želi, da bi poenostavili in spodbujali možnost vključitve v vzajemno družbo za vse zaposlene, še zlasti tiste v malih podjetjih;

[1] COM(2011)0206.

12. v tem primeru upa, da se bo vključevanje zaposlenih v sistem vzajemnih družb spodbujalo z oprostitvijo socialnih prispevkov ali davčnih bremen;

13. poudarja, da vzajemne družbe nimajo na razpolago pravnih instrumentov, ki bi jim omogočili razvoj in mednarodne dejavnosti na notranjem trgu, in da so v primerjavi z drugimi oblikami družb, za katere so na voljo evropski statuti, še vedno v slabšem položaju; poudarja, da so brez evropskega statuta za vzajemne družbe, te pri čezmejnih dejavnostih pogosto prisiljene v uporabo neprimernih pravnih instrumentov in se morajo zato odpovedati vzajemnosti;

14. ugotavlja, da se zakonodaja o vzajemnih družbah med državami Unije znatno razlikuje ter da bi bilo z evropskim statutom mogoče ustanavljanje nadnacionalnih vzajemnih družb in s tem krepitev evropskega socialnega varstva;

15. poudarja, da vzajemne družbe ne obstajajo v vseh državah članicah; opozarja, da zato na trgu prihaja do izkrivljanj; poudarja, da bi lahko z evropskim statutom odpravili to pomanjkljivost in tako v teh državah članicah spodbudili ustanavljanje vzajemnih družb;

16. obžaluje, da Komisija po tem, ko je leta 2006 umaknila predlog o evropskem statutu za vzajemne družbe, ni pripravila novega predloga, ki bi vzajemne družbe opremil z ustreznim pravnim instrumentom za njihove čezmejne dejavnosti;

17. poziva Komisijo, naj predloži nov predlog za statut evropske vzajemne družbe;

18. pozdravlja dejstvo, da je Komisija ugotovila potrebo po statutu ter se je obvezala, da bo pripravila kakovostnejšo zakonodajo za organizacije socialne ekonomije, vključno z vzajemnimi družbami, hkrati pa poudarja, da bi vzajemne družbe morale biti sposobne čezmejnega delovanja, kar bi prispevalo k evropskim prizadevanjem za okrepitev rasti in zaupanja v evropskem gospodarskem prostoru[1];

19. zato upa, da bo evropski statut velikopotezen in inovativen, tako da bo omogočil zaščito zaposlenih in njihovih družin, ki se odločajo za mobilnost med državami Unije;

20. pozdravlja študijo, ki jo je naročila Evropska komisija o trenutnem položaju in obetih za vzajemne družbe v EU, v kateri so obravnavane težave vzajemnih družb, ki so posledica neobstoja pravnih okvirov v nekaterih državah članicah za ustanavljanje novih vzajemnih družb zaradi kapitalskih zahtev in pomanjkljivih rešitev za povezovanje v skupine; poziva Komisijo, naj predlaga ustrezne rešitve za te težave – vključno s statutom –, da bi tako omogočili boljše priznavanje prispevka vzajemnih družb k socialnemu gospodarstvu;

21. opozarja na dejstvo, da imajo ali bi morale imeti vzajemne družbe pomembno vlogo v gospodarstvu držav članic, saj prispevajo k strateškim ciljem Unije, in sicer zagotavljanju vključujoče rasti z dostopom do temeljnih virov, socialnih pravic in storitev za vse, pa tudi z dostopom do kakovostne zdravstvene oskrbe za vse, ki bi temeljila na solidarnosti, finančni dostopnosti, nediskriminaciji in na vključevanju;

[1] Sporočilo Komisije z dne 13. aprila 2011 z naslovom „Akt za enotni trg – Dvanajst pobud za okrepitev rasti in zaupanja – Skupaj v novo rast“ (COM(2011)0206),

22. opozarja, da je bila leta 2003 sprejeta uredba o statutu evropske zadruge (SCE)[1], Komisija pa je 8. februarja 2012 podala predlog za statut evropske fundacije;

23. poudarja, da imajo socialna ekonomija in zlasti vzajemne družbe bistveno vlogo v gospodarstvu Unije, saj združujejo donosnost in solidarnost, omogočajo ustvarjanje kakovostnih in lokalnih delovnih mest, krepijo socialno, ekonomsko in regionalno kohezijo, proizvajajo socialni kapital, spodbujajo dejavno državljanstvo, na solidarnosti temelječe socialno varstvo in obliko ekonomije z demokratičnimi načeli, pri kateri so na prvem mestu ljudje, poleg tega pa podpirajo trajnostni razvoj ter socialne, okoljske in tehnološke inovacije;

24. opozarja, da morajo vzajemne družbe pri teh izzivih prevzeti svojo vlogo, skupaj z zasebnim sektorjem, zato pa morajo biti sposobne delovati znotraj Unije pod enakimi konkurenčnimi pogoji kot druge oblike družb; poudarja, da sedanji evropski statuti, kot je statut evropske zadruge (SCE) ali evropske družbe (SE), niso primerni za vzajemne družbe zaradi različnosti njihovih poslovnih modelov;

25. obžaluje, da je v zakonodaji Unije vrzel, saj Pogodbi ne omenjata posebej vzajemnih družb, pa tudi noben sekundarni zakonodajni akt ne vključuje teh poslovnih modelov, saj se sekundarna zakonodaja sklicuje le na javna in zasebna podjetja, to pa ogroža status vzajemnih družb, njihov razvoj in ustanavljanje čezmejnih skupin;

26. opozarja na dejstvo, da je evropski statut vzajemnih družb temeljnega pomena za boljšo vključitev teh družb na enotni trg, večje priznavanje njihovih posebnosti in zagotovitev možnosti, da bi v večji meri pripomogle k doseganju ciljev strategije 2020, ki se osredotočajo na rast in delovna mesta; poudarja, da bi se z evropskim statutom poenostavila tudi mobilnost evropskih državljanov, saj bi tako vzajemnim družbam omogočili zagotavljanje storitev v več državah članicah ter s tem bolj nepretrgano in dosledno delovanje na enotnem trgu;

27. poudarja, da bi z evropskim statutom za vzajemne družbe pridobili orodje za spodbujanje vzajemnega modela v celotni razširjeni Evropi, zlasti v novih državah članicah, v katerih ta model v nekatere zakonske sisteme ni vključen; evropska uredba, ki bi se samodejno uporabljala v celotni Evropski uniji, bi pomenila dvojno prednost, saj bi te države pridobile referenčni evropski statut, hkrati pa bi se tako okrepila tudi status in javni profil tovrstnih podjetij;

28. poudarja, da bi lahko vzajemne družbe s statutom dobile priložnost za ustvarjanje ekonomije obsega, s čimer bi v prihodnje ohranile konkurenčnost, hkrati pa bi se okrepilo priznavanje vrednosti takih družb pri oblikovanju evropskih politik;

29. poudarja, da so vzajemne družbe trdne in stalne organizacije, ki so v vseh gospodarstvih dobro prestale finančno krizo in prispevale k odpornejšemu, bolj raznolikemu trgu, zlasti v sektorju zavarovalništva in socialnega varstva; poudarja, da so vzajemne družbe zlasti dejavne na področju staranja prebivalstva in socialnih potreb, da vključitev vzajemnih družb v pokojninski sektor državljanom Unije daje dodatne možnosti in da morajo imeti te družbe osrednjo vlogo pri ohranjanju evropskega socialnega modela;

[1] Uredba Sveta št. 1435/2003 z dne 22. julija 2003 o statutu evropske zadruge (SCE)

30. poudarja, da v vzajemnih družbah ni delnic, temveč je njihovo lastništvo skupno, presežki pa se znova vložijo, namesto da bi jih razdelili članom, kar je tem družbam omogočilo večjo odpornost na krizo kot drugim subjektom zasebnega sektorja;

31. poudarja, da bi bil evropski statut prostovoljno orodje, ki bi dopolnjevalo obstoječe nacionalne zakonske določbe, ki se uporabljajo za vzajemne družbe, in torej ne bi vplival na že obstoječe statute, ampak bi bil nekakšen „28. sistem“, s katerim bi poenostavili čezmejne dejavnosti vzajemnih družb;

32. poziva Komisijo, naj upošteva posebnosti vzajemnih družb, da bi tako zagotovila enake konkurenčne pogoje, da se prepreči dodatna diskriminacija ter zagotovi sorazmernost vsake nove zakonodaje in konkurenčen in trajnosten trg;

– naj v prilogo k svojemu predlogu resolucije vključi naslednja priporočila:

33. meni, da bi bilo treba raznolikost družb jasno zasidrati v ustanovne pogodbe Evropske unije, in predlaga vključitev vzajemnih družb v člen 54 PDEU;

34. meni, da bi moral zakonodajni predlog uredbe o evropski vzajemni družbi vključevati zakonske določbe, ki bi:
– omogočale obstoj evropskih vzajemnih družb, sestavljenih iz posameznikov ali pravnih oseb;

– vzajemnim družbam omogočale prosto delovanje na evropskem enotnem trgu, da bi tako okrepili načela enotnega trga samega;

– vzajemnim družbam omogočile, da izkoristijo prednosti evropske skupine vzajemnih družb, zlasti v okviru Solventnosti II za vzajemne družbe, ki zagotavljajo zavarovanje;

35. meni, da je za zagotovitev enakih pogojev za vzajemne družbe potrebna kombinacija strategij in ukrepov, vključno z evropskim statutom, da jim bodo na voljo enake možnosti za pridobitev dodatne evropske razsežnosti pri njihovi organizaciji in dejavnostih ter za zagotovitev ustreznih pravnih instrumentov, ki bodo poenostavili njihove čezmejne in nadnacionalne dejavnosti; tako bi lahko vzajemne družbe delovale kjer koli v EU v skladu s svojim posebnim načinom upravljanja;

36. poziva Komisijo, naj upošteva dejstvo, da bi morala taka izbirna uredba, ki bi bila na voljo v zakonodaji držav članic, vključevati značilnosti in načela upravljanja vzajemnih družb;

37. poziva Komisijo, naj v predlog uredbe na podlagi člena 352 Pogodbe o delovanju Evropske unije vključi glavne značilnosti vzajemnih družb kot družb, ki temeljijo na posameznikih, in sicer načelo nediskriminacije z vidika izbire tveganj in demokratično usmeritev članov, da se v duhu vzajemnosti izboljšajo socialne razmere lokalnih skupnosti in širše družbe;

38. poudarja pomen načela solidarnosti v vzajemnih družbah, v katerih so stranke hkrati tudi člani in imajo torej iste interese; opozarja na načelo skupnega lastništva kapitala in na njegovo nedeljivost; poudarja pomen načela nepristranskega razdeljevanja v primeru likvidacije, kar pomeni, da bi bilo treba sredstva razdeliti drugim vzajemnim družbam ali subjektu, katerega namen je podpirati in spodbujati vzajemne družbe;

39. poudarja, da evropski statut za vzajemne družbe ne bi smel vplivati na obvezne nacionalne sisteme socialne varnosti, ki jih upravljajo vzajemne družbe.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	6.12.2012
Izid končnega glasovanja	+: 38 –: 3 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Phil Bennion, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Marije Cornelissen, Emer Costello, Frédéric Daerden, Karima Delli, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Veronica Lope Fontagné, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Őry, Siiri Oviir, Silvana Rapti (Sylvana Rapti), Licia Ronzulli, Nicole Sinclaire, Jutta Steinruck, Andrea Zanoni, Inês Cristina Zuber
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Georges Bach, Françoise Castex, Edite Estrela, Sven Giegold, Jan Kozłowski, Svetoslav Hristov Malinov, Anthea McIntyre, Evelyn Regner, Birgit Sippel, Csaba Sógor
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Jens Nilsson

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	22.1.2013
Izid končnega glasovanja	+: 22 –: 0 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Dimiter Stojanov (Dimitar Stoyanov), Alexandra Thein, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Piotr Borys, Vytautas Landsbergis, Eva Lichtenberger, Dagmar Roth-Behrendt, József Szájer, Axel Voss